QUO VADIS?

● Pregătirea echipei naționale în campionat ● Cît mai multe partide oficiale și amicale ● A fost reînființat lotul republican B și inaugurat lotul de tineret ● Lotul A pentru întîlnirile din toamnă.

Ieri, antrenorii echipelor din divizia A au fost convocați la București pentru două consfătuiri, în compania Comisiei de selecție și a Biroului federal.

Mai întîi secretarul general, tov. Ion Ciolovan, a propus spre dezbatere cîteva puncte de vedere. Tehnicienii au fost întrebați dacă aderă la ideea pregătirii echipei naționale, în afara campionatului, dacă sînt de acord cu un sistem de pregătire unic pentru toate echipele etc. După cîteva ore de dezbateri Em. Vogl, președintele comisiei de selecție, a prezentat în fața Biroului federal sinteza opiniilor exprimate de antrenori. Spicuim cîteva mai importante:

● Toți antrenorii au fost împotriva unui proiect de pregătire a echipei reprezentative în afara campionatului;

Ei sînt partizanii ideii ca toate echipele de tineret, de pe lîngă cluburi, să aibă condiții de pregătire excelente, pentru a reedita, astfel, experimentul făcut cîndva cu echipa Viitorul.

● Jucătorii selecționați să fie antrenați alternativ la cluburi și în microetape de pregătire centralizată, ponderea principală revenind cluburilor.

● Ei n-au împărtășit ideea unui sistem de pregătire unic, pentru toate echipele noastre, argumentînd că există mari și numeroase diferențe între echipele militare, studențești și sindicale.

● Au cerut să fie publicat din timp calendarul intern și internațional pentru ultima parte a anului 1968.

● Nu și-au asumat responsabilități precise, în privința pregătirii și randamentului jucătorilor lor, motivînd pe larg cît este de improprie structura de organizare a fotbalului nostru.

● Părerile lor au fost concordante în jurul ideii de a se juca cît mai multe partide oficiale și amicale, în succesiunea duminică—miercuri—duminică.

● Antrenorii au arătat că sporirea volumului antrenamentelor, dintr-un ciclu săptămînal (propus de către comisia de selecție) nu este posibilă decît cu jucătorii tineri (pînă la 21—22 de ani), cei vîrstnici fiind plafonați ca potențial fiziologic și refractari.

● Comisia de selecție a propus să fie adus un antrenor străin pentru pregătirile echipei naționale. Reacțiile tehnicienilor de la cluburi au fost divergente, dar toți au fost de acord să fie solicitată o somitate în materie, dacă ideea se va stabiliza. Nu s-a dat răspuns la întrebarea cum ar colabora antrenorul străin cu membrii comisiei de selecție.

● A fost reînființat lotul B și inaugurat lotul de tineret II.

● A fost acceptat lotul preconizat pentru întîlnirile din toamnă, care va efectua, de la 1 iulie, două săptămîni de pregătire la Brașov: Coman, Răducanu, Datcu (portari), Sătmăreanu, D. Nicolae, Hălmăgeanu, Barbu, Ivăncescu, Dan Coe, Mocanu, Deleanu, Crețu (fundași), Ghergheli, Dumitriu III, Libardi, Petescu, Dinu (mijlocași), Pîrcălab, Sasu, Iancu, Dobrin, Grozea, Voinea, Tufan, S. Avram, Kallo (înaintași).

fotbal

Luptă aeriană pentru balon (Fază din meciul Metalul București — Ceahlăul Piatra Neamț, divizia B, seria I). Foto: V. ONESA

„CAMPIONATUL DIVIZIILOR B ȘI C A AVUT O VALOARE FOTBALISTICĂ MEDIE"

Interviu cu Florea Tănăsescu, secretar general adjunct al F.R.F.

A căzut cortina peste ultimul act al pasionantului campionat al diviziilor B și C. În dorința de a informa cititorii noștri care este punctul de vedere al F.R. Fotbal față de calitatea acestui campionat, ne-am adresat tovarășului FLOREA TĂNĂSESCU, secretar general adjunct al F.R.F., cu următoarele întrebări:

— Ce nivel a avut — după părerea dv. — fotbalul practicat în diviziile B și C în acest campionat?

— Ultima ediție a campionatului diviziilor B și C s-a desfășurat, în linii generale, la un nivel mediu. În prima serie a diviziei B, au existat, după valoare, două grupe simetrice: **Politehnica Iași, Politehnica Galați, Electronica Obor** — echipe bune, **Victoria Roman, C.F.R. Pașcani, Poiana Cîmpina, Chimia Rm. Vîlcea** — echipe submediocre. În seria a II-a, la prima impresie, s-ar putea crede că nu a fost un vizibil decalaj valoric. El însă a existat și s-a manifestat în partidele acestui campionat. S-au detașat **Vagonul și Crișul**, ce au practicat un fotbal de un bun nivel tehnic. În același timp, însă, au fost formații ce s-au zbătut în mediocritate, ca **Gaz metan, A. S. Cugir, C.S.M. Reșița, C.F.R.I.R.T. Arad**, care au mizat rămînerea în „B" pe avantajul jocurilor pe terenul propriu.

— Apreciați că s-au calificat cele mai bune echipe în divizia A și în baraj?

— Atît clasamentul, cît și valoarea lor ne îndreptățesc să afirmăm că în divizia A s-au calificat cele mai bune. **Politehnica Iași** (antrenor **I. Zaharia**), avînd un lot mai omogen și jucători cu mai multă experiență, era prima favorită. A confirmat. **Vagonul Arad**, în schimb, culege roadele unei activități mai îndelungate. De cîțiva ani, antrenorul **Toma Jurcă** a muncit cu pasiune pentru atingerea acestui obiectiv. Cît despre locurile 2, acestea au revenit echipelor care au emis pretenții la un loc fruntaș chiar din prima etapă și au luptat pînă la ultima: Politehnica Galați (seria I) și Crișul Oradea (seria a II-a). Evidențiere deosebită merită **Crișul Oradea** (antrenor **A. Ferentz**), unde, cu multă răbdare, a fost format un lot tînăr, cu elemente talentate. În ce privește pe Politehnica Galați, aici s-a introdus o reală disciplină în muncă iar comportarea întregii echipe a atins un nivel bun. Cîteva cuvinte despre două pretendente la locuri fruntașe în seria a II-a: **Politehnica** și **C.F.R. Timișoara.** Schimbările dese ale conducătorilor tehnici au avut repercusiuni asupra comportării formațiilor timișorene, mai ales în returul campionatului, ele eliminîndu-se din cursa pentru primele locuri.

— Care este părerea dv.: diviziile B și C sînt o pepinieră de tineri fotbaliști de viitor sau un refugiu pentru elementele plafonate?

— În marea majoritate, echipele din diviziile B și C sînt formate din elemente tinere, cu perspective de a crește. În acest an, cu ocazia formării echipelor de tineret-rezerve ale divizionarelor A, mulți jucători tineri au fost promovați din „B" și „C". De asemenea, trebuie să arăt că destule elemente care s-au evidențiat în echipele diviziei A sînt provenite din diviziile inferioare. Iată cîteva exemple: **Dinu** (Dinamo București) și **N. Ionescu** (Petrolul) au fost promovați de la Metalul Tîrgoviște; **Gh. Nicolae** și **Ciutac** (Steagul roșu) de la Chimia Făgăraș; **Grama** (Progresul București) de la Ș. N. Oltenița; **Fl. Dumitrescu** (U.T.A.) de la Minerul Anina; **Simionaș** (Dinamo Bacău) de la Victoria Roman.. Aș vrea să mai arăt că multe echipe au o medie de vîrstă mică: **Minerul Baia Mare** (divizia B), **Oțelul Galați, Gloria Bîrlad, Progresul Brăila, Chimia Făgăraș, Medicina Cluj, Recolta Carei** (divizia C). Este adevărat însă că încă unele formații adăpostesc păsări călătoare, elemente plafonate, ajunse la o vîrstă înaintată, ele fiind un balast în diviziile noastre inferioare. Asemenea elemente întîlnim la **C.F.R. Pașcani, Olimpia Oradea** — din divizia B. **Rapid Plopeni, Progresul Strehaia, U.M. Timișoara, Metalul Copșa Mică** — din divizia C.

Sperăm însă ca în viitorul campionat activitatea de întinerire a formațiilor va continua, mai ales că unele centre de juniori au crescut deja tineri.

P. VINTILA

E nevoie de o nouă suspendare?

Duminică, pe stadionul Giulești, la meciul dintre Rapid și Universitatea Craiova, am fost martorii unor manifestări reprobabile din partea unor spectatori certați cu disciplina și cu bunul simț.

În timpul jocului, anumite decizii ale arbitrului de centru (debutant în divizia A) și unele semnalizări ale arbitrilor de linie au stîrnit vii proteste, cele mai multe dintre ele exprimate prin injurii și amenințări la adresa cavalerilor fluierului. Tensiunea explozivă din tribune a atins punctul său culminant în repriza secundă, cînd unul dintre spectatori a aruncat cu o sticlă spre arbitrul de tușă. Din fericire, nu s-a produs nici un accident, dar sticla a căzut foarte aproape de cel vizat. Acest act periculos s-a produs sub privirile a zeci de spectatori de la tribuna I, fără ca măcar vecinii de bancă ai huliganului să acționeze pentru a-l lua de guler și a-l da pe mîna organelor de ordine. Cele cîteva timide proteste ale unor spectatori corecți s-au stins și ele foarte repede în atmosfera generală de indiferență față de grava faptă săvîrșită. Foarte neplăcut impresionați am fost să constatăm că prin apropiere se aflau și unii dintre suporterii cei mai fideli ai feroviarilor, oameni apropiați de echipa giulești, în stare să alerge după ea pînă în orice cunăt de țară, care aveau primii datoria să intervină pentru a potoli spiritele înfierbîntate și a-l pune la punct pe huligan. Spre rușinea lor n-au făcut-o, rămînînd impasibili la aceste manifestări reprobabile, de natură să arunce o umbră asupra întregului public giulești.

Este, în același timp, de mirare că în lipsa (inexplicabilă a reprezentanților miliției, organizatorii nu au luat măsuri pentru întărirea propriilor organe de ordine. Puținii oameni angajați pentru această treabă își pierdeau timpul prin spatele porților, neavînd cum să intervină în tribune. Ne exprimăm, de asemenea, totala surprindere pentru acceptarea de către organizatori a vînzării berei în timpul meciului la bufetul amenajat sub tribunele stadionului. În astfel de condiții era și normal să întîlnim printre spectatori pe unii mai cherchelîți și puși pe harță, avînd asupra lor și sticlele pe care le goliseră în prealabil.

De fapt, nu-i pentru prima oară cînd pe stadionul Giulești se petrec asemenea lucruri. În trecut, terenul de lîngă Podul Grant a mai fost suspendat în cîteva rînduri pentru manifestările necugetate ale unor spectatori pătimași. Oare nu s-a învățat nimic din aceste lecții? Este atît de greu ca marea masă a suporterilor rapidiști să-i potolească pe cei cîțiva năravuri, pusi întotdeauna pe scandal, care prin purtarea lor aruncă cu noroi în obrazul tuturor celor ce îndrăgesc și sînt alături de echipa feroviară? Sau le-o fi indiferent acestor suporteri dacă formația lor favorită va mai putea sau nu să susțină meciuri oficiale pe propriul teren?

I. MITROFAN

PROGRAMUL PARTIDELOR DE BARAJ PENTRU PROMOVAREA ÎN DIVIZIILE A ȘI B

Comisia de competiții a Federației române de fotbal a stabilit aseară, prin tragere la sorți, în prezența delegaților echipelor, grupele de baraje pentru promovarea în diviziile A și B, precum și programul de disputare a partidelor. Iată programul:

Grupa pentru promovarea în divizia A: 23 iunie: Crișul Oradea — Progresul București, Steagul roșu—Politehnica Galați; 26 iunie: Steagul roșu — Crișul, Politehnica — Progresul; 30 iunie: Crișul — Politehnica, Progresul — Steagul roșu.

Grupa A pentru promovarea în divizia B: 23 iunie: Gloria Bîrlad — Progresul Brăila, Victoria Roman — Chimia Rm. Vîlcea; 26 iunie: Victoria — Gloria, Chimia — Progresul; 30 iunie: Gloria—Chimia, Progresul — Victoria.

Grupa B pentru promovarea în divizia B: 23 iunie: Gaz metan Mediaș — A. S. Cugir, Chimica Tîrnăveni — Metalul Tr. Severin; 26 iunie: Chimica — Gaz metan, Metalul — A. S. Cugir; 30 iunie: Gaz metan — Metalul, A. S. Cugir — Chimica.

Orașele în care se vor disputa partidele din fiecare grupă vor fi stabilite în cursul zilei de azi, deoarece la propunerile inițiale s-au ridicat diferite obiecții.

GOLGOTA TRANSFERĂRILOR (I)

Transferarea jucătorilor de fotbal de la o echipă la alta nu este o simplă operațiune contabilă. **Ea are numeroase implicații de ordin social, sportiv, psihologic și educativ. Din cîte cunoaștem, în țările cu potențial fotbalistic chestiunea transferărilor este de mult elucidată în paragrafe trainice și puține la număr, limpezi ca orice text de lege, încît perioada afectată pentru trecerea jucătorilor de la un club la altul se desfășoară simplu, calm, fără presiuni de nu mai știm cîte atmosfere.**

F. R. Fotbal a publicat joi 6 iunie proiectul viitorului regulament de transferări și dorește ca el să intre în vigoare de la 15 iunie. Cei care ne-au răspuns pînă acum, exponenți ai opiniei publice, își exprimă nemulțumirea față de această situație precipitată.

În continuare, despre modul de redactare a proiectului. Textul este greoi, confuz și neglijent întocmit. Articolele 4 și 5 din secțiunea a III-a sînt o mostră de idei încîlcite. Nu se afirmă răspicat introducerea dreptului de legitimare pe termen limitat și nu se menționează cine poate beneficia de acest prerogativ (diviziile A, B, C, campionatele județene, juniorii, toți fotbaliștii de la noi?). În prima parte a articolului 6, din secțiunea a IX-a, sînt menționați doi termeni: **„jucătorii care părăsesc localitatea de domiciliu pentru îndeplinirea serviciului militar, sau pentru continuarea studiilor"** și celălalt pol, **„militarii care și-au terminat stagiul, ca și absolvenții institutelor de învățămînt superior"**... etc. În partea finală, la o distanță de... 3 rînduri, autorii proiectului au uitat primul termen, referindu-se concluziv numai la categoriile de jucători încadrate în termenul secund. O afirmație existentă în articolul 7 din secțiunea a V-a (împărțirea regulamentului pe „secțiuni" reprezintă într-adevăr ceva nou), este infirmată în articolul 9 din secțiunea a VI-a. O dată se spune că acei fotbaliști care nu joacă timp de 2 ani nici partide oficiale, nici amicale, au drept să se transfere unde vor, iar ulterior, despre jucătorii aflați aproximativ în aceeași circumstanță se precizează că pot participa, în acest interval, la meciuri amicale interne și internaționale.

Dar, să trecem la fond. **Se așteptă ca viitorul regulament de transferări să conțină principii echitabile pentru cei doi termeni ai vieții fotbalistice: club-jucător, să desființeze antagonismele dintre ei. Este necesară o armătură legică care să confere drepturi egale cluburilor sindicale, militare și studențești. Se așteaptă ca rodul muncii celor ce investesc, ani de zile, bunuri materiale și morale, în opera de formare a jucătorilor tineri, apți de performanță, să fie apărat după cuviință de către noul regulament. Toate aceste deziderate, aparent disparate, ignorate ani de zile cu rezultate negative pentru fotbalul românesc, și-ar fi găsit o rezolvare inatacabilă, dacă pentru toți jucătorii din diviziile A și B s-ar fi introdus clauza legitimării pe termene variabile, dar limitate.**

În fața acestei clauze n-ar fi trebuit să existe decît două alternative: jucătorul să se poată transfera numai după expirarea termenului stabilit; sau, atunci cînd clauza ar cădea mai devreme, în virtutea acordului reciproc dintre cele două părți. Divizia „B" face parte din sectorul de performanță. A lua anual cîte un jucător fără dezlegare, din fiecare echipă de „B" înseamnă a le obliga să plătească un tribut, care le va menține mereu în mediocritate și în condiții de inferioritate juridică. **Este o falsă modalitate pentru întărirea echipelor de A.**

Credem că cluburile și asociațiile sportive nu trebuie să aibă drept asupra jucătorilor pe toată perioada carierei lor sportive, dar nici nu trebuie să fie spoliate prin surprindere. Promovarea fotbaliștilor talentați să fie stimulată, drumul ei netezit de obstacole, dar ordonat de principiul **„jucătorul este intangibil în etapa de legitimare, putînd fi solicitat numai după expirarea ei"**. Cunoscîndu-se din vreme data la care expiră legitimarea fiecărui fotbalist din diviziile A și B, situația este compatibilă cu spiritul de prevedere. În schimb, din sectorul fotbalului de masă (campionate județene, divizia C), echipele din sectorul de performanță pot fi împuternicite să transfere jucători fără dezlegare, în condițiile articolului 10 din proiect.

În virtutea ideii despre necesitatea unor relații echilibrate club-jucător, dreptul primului termen de a prelungi cu încă un an legitimarea jucătorilor din echipele diviziei A (art. 5), fără asentimentul acestora, ni se pare neavenit. Numai echitatea dintre cei doi factori, club-jucător, poate instaura un climat de colaborare disciplinată, nici unul dintre ei nu trebuie să se afle la discreția celuilalt și nu poate modifica unilateral durata anterior stabilită a perioadei de legitimare. Clubul permanent prevenit, știe că la o anumită dată expiră legitimarea unui (unor) jucător (i) și poate lua, din vreme, măsura cuvenită; nici un temei nu poate argumenta renunțarea la consultare, la înțelegere, la drepturi și îndatoriri reciproce între club și fotbaliști.

Remus BOGDAN

PRONOSPORT ● PRONOEXPRES ● LOTO

De la etapă la etapă, concursurile Pronosport înregistrează premii din cele mai mari. Recordul premiilor din acest an îl deține Francisc Dudaș din Cluj, care a obținut 147 206 lei la concursul nr. 15 din 14 aprilie a.c. Îl urmează: Neacșu Mitu din București cu 122 174 lei, Gheorghe Rădulescu din București cu 120 885 lei, Gheorghe Cerbu din comuna Mușuroiu, județul Hunedoara cu 76 514 lei, Boni Rădulescu din București cu 75 000 lei, Dinu Antonică din Lehliu **cu 67 626 lei și Gheorghe Truță din București cu 61 677 lei.**

La concursul Pronosport nr. 23 din 9 iunie, premiul I a fost obținut de Jean Dinulescu din Băile Herculane și Andrei Lukacs din Cluj, care au obținut fiecare cîte 59 345 lei, jucînd pe buletine 50%.

Cu programul din 16 iunie, concursurile Pronosport intră în sezonul de vară. Amintim participanților că la concursurile din sezonul de vară, an de an s-au înregistrat surprize din cele mai mari și în consecință au fost obținute numeroase premii de valoare. Ca atare, oriunde vă aflați, nu neglijați să vă depuneți buletinele Pronosport.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES Nr. 23 DIN 5 IUNIE 1968

EXTRAGEREA I: categoria a II-a: 6 variante a 7 432 lei; a III-a: 41,5 a 1 157 lei; a IV-a: 226,5 a 272 lei; a V-a: 694,5 a 88 lei; a VI-a: 3 798 a 22 lei.

EXTRAGEREA a II-a: categoria I: 1 variantă a 31 106 lei; a II-a: 2,5 a 13 479 lei; a III-a: 24 a 1 512 lei; a IV-a: 142 a 328 lei; a V-a: 597,5 a 78 lei; a VI-a: 2 477 a 26 lei.

Premiul excepțional în valoare de 41 164 lei reprezentînd fondul nedistribuit de la categoria I, se va atribui prin tragere la sorți unei variante de categoria a II-a.

Caiacul amiral

Cu Aurel VERNESCU, pe drumurile performanței...

● Drum cu peripeții ● Toată echipa... doarme ● Flotila, se acoperă de glorie ● Hansen invins cu trei secunde! ● În frunte, „numărul 36" ● Sprinterul de la Snagov — campion al lumii ● Miracolul s-a produs în ultimul schimb... ● Ce declară Gert Fredriksson?

August e, prin tradiție, luna cînd — plecată din zeci de țări ale lumii — flotila caiacelor și canoelor se aliniază, falnică, la starturile europene sau mondiale. Întîmplare unică în istoria sporturilor nautice, în vara lui 1963, desigur, tot într-un miez de august fierbinte, starturile s-au contopit într-o dublă competiție de asemenea amploare care avea să ofere învingătorilor de două ori mai multe titluri, medalii și buchete de garoafe.

Apele de la Blisko Jezero își așteptau liniștite, oaspeții. Printre ei — sportivii români, plecați în cea mai temerară expediție de pînă atunci, pentru care se pregătiseră, de fapt, încă după ștafeta de la Poznan. Poate de aceea, în autobuzul care străbătea autostrada de la Belgrad era atîta bună dispoziție... Într-un colț al mașinii, Aurel Vernescu privea, vesel, dar puțin obosit, frumusețea peisajului. Părea că uitase micile necazuri din scurtul cantonament de la Văliug — frig, umezeală peste tot, pînă și în camere, antrenamente făcute parcă mai greu ca oricînd. Părea că uitase și de Hansen. Sprinterul Europei avea acum cu doi ani mai mult decît la Poznan. Lecția evitării tracului era bine învățată. Cum arată orașul Jayce? Ce încet merge autobuzul! Chiar așa era — mașina cu remorca cu ambarcațiunile, nu depășea 50 de kilometri la oră. Să mergi cu așa viteză, era aproape chinuitor. Și s-a mai întîmplat să se rupă ancorajul bărcilor. Asta mai lipsea! Oprește, leagă din nou cu sîrmă toate caiacele și canoele. În sfîrșit, din nou la drum. Dar tot cu 50 de kilometri la oră. Așa se face că atunci cînd a ajuns la Jayce, cel mai rapid caiacist al Europei nu avea decît o dorință: să... doarmă! Echipa noastră a ocupat în grabă camera rezervată și peste cîteva minute toată lumea visa titluri și medalii.

★

De data aceasta, reporterul cere îngăduința cititorilor să inverseze cronologia faptelor și să înceapă cronica de la Jayce cu memorabilul final al echipei de aur a României, marea învingătoare a campionatelor mondiale și europene de pe lacul Blisko. Bilanțul a fost, atunci, de-a dreptul impresionant și a făcut senzație în întreaga lume sportivă: șase titluri de dubli campioni, ai continentului și mondiali, patru medalii de argint și una de bronz. România — pe primul loc în clasamentul pe națiuni.

Începuse să bată vîntul spre malul unde se făceau ultimele premieri. Pe cel mai înalt catarg faldurile tricolorului românesc se desfășurau larg în toată frumusețea și strălucirea lor. Fusese ridicat acolo, sus, spre cinstirea flotilei biruitoare, spre cinstirea marilor campioni români, V. Nicoară, I. Ivanov, S. Ismailciuc, A. Iacovici, A. Sidorov... Și a caiacistului a cărui ambarcațiune — numărul 36, cunoscut de toți spectatorii și, mai ales, de... adversari — spintecase apele agitate ale lacului iugoslav. Da, Aurel Vernescu...

★

Mult așteptata revanșă a danezului Hansen, finala la simplu 500 m! Detronat la Poznan, Hansen visase doi ani victoria în proba care atribuie titlul de cel mai rapid caiacist — de dată aceasta din întreaga lume. O așteptase însă, și o dorise cu toată ființa lui și Aurel Vernescu. Padela a săgetat apa lacului. Hansen e uluit de forța adversarului. Cartea de vizită trebuie însă onorată, cu orice eforturi. Și danezul trage cu disperare. Tentativa n-avea nici o șansă. Caiacul cu nr. 36 zboară ca un bolid printre balize. O ultimă speranță — finișul. Poate că românul va da semne de oboseală după această cursă fantastică. Vernescu e însă irezistibil. Cîștigă la pas, cu un avans de aproape trei secunde și Hansen trebuie să se mulțumească, deocamdată, cu titlul de „vice". Campionul lumii, și pentru a doua oară — al Europei, era Aurel Vernescu, sprinterul de la Snagov.

Cursa medaliilor continuă. În proba de dublu, Vernescu concurează împreună cu Mircea Anastasescu, formînd un cuplu redutabil, dar care — cu o nivelare a vîrstelor — ar fi fost, poate, invincibil. Așa însă... Cu mai puțin de 30 de sutimi de secundă în urma învingătorilor, Vernescu și Anastasescu au ocupat locul II. Dar, a fost tot o victorie, românească Nicoară și Ivanov au urcat primii podiumul de onoare. Apoi, din nou întîlnire cu Hansen, de data aceasta în proba de 1 000 m — în care danezul era imbatabil. Hansen și-a luat, într-adevăr, revanșa, dar n-a cîștigat decît cu două sutimi de secundă! N-a lipsit mult ca în finalul acestei curse dramatice Vernescu să producă cea mai mare surpriză a campionatelor.

★

Tot despre Jayce, dar dintr-o altă seară a amintirilor, cînd ascultam, fără martori, sub sălciile Snagovului, povestea captivantă a ștafetei de la Blisko Jezero. Se întîmplase așa...

„Era a 15-a (!) probă la care urma să iau startul. Oboseala se ivise mai demult, dar am alungat-o repede. Nu era încă vremea odihnei. Așteptam acum cu încredere ștafeta. Oricum, speram la un loc fruntaș. Din echipa noastră, primul schimb este Anton Ivănescu. Start. Îl urmăresc și nici eu, nici ceilalți caiaciști nu înțelegem nimic. Ivănescu rămîne tot mai mult în urmă. Am pierdut! Se schimbă pe poziția a șasea (!). H. Ivanov are de refăcut o distanță de 7—8 bărci. E prea mult. Nici Nicoară nu poate reduce handicapul. În fine, rîndul meu. Tot pe locul 6! Dacă aș intra în plutonul fruntaș, s-ar putea cîștiga „bronzul". Am început să trag așa cum n-o făcusem niciodată și cum nici nu credeam că o pot face. Nu vedeam decît șiruri de baloane colorate. Ca prin ceață, pontonul, ceva negru, încă atît de departe. A fost cea mai mare cursă a carierei mele. Ceea ce părea incredibil, era aproape gata-gata să se realizeze. Nu un „bronz", ci titlul suprem! La 300 m l-am ajuns pe concurentul sovietic. Și, de-atunci, pînă la sosire nu mai știu ce a fost. Cine

17

Placheta neagră abia se mai zărește în colecția trofeelor europene și mondiale Foto: P. ROMOȘAN

cîștigase? Avea să hotărască fotografia! Victorie! Echipa României — pe primul loc, cu o sutime de secundă înaintea formației sovietice. Poate că spectatorii m-au iertat că atunci am uitat să răspund aplauzelor și m-am aruncat în apa lacului, ca un copil ce-și vede, atunci cînd se aștepta mai puțin, împlinit visul cel mare".

★

După ultima finală de la Jayce, un dialog neașteptat, onorant pentru orice sportiv al lumii. Celebrul Gert Fredriksson, *caiacistul suedez, care are în colecția sa șase medalii olimpice de aur, una de argint și una de bronz, îi spunea dublului campion mondial:* „Felicitări pentru glorioasa cursă finală de la ștafetă. Aurel Vernescu este astăzi, fără îndoială, cel mai mare nume al caiacului mondial. Sînt sigur că te așteaptă și laurii olimpici..." *Aurel Vernescu a mulțumit emoționat multiplului campion care poate nu se gîndise încă la succesul lui* Rolf Pettersson, *elevul său, pe lacul Sagami.*

Dar, despre expediția niponă, în însemnările viitoare. Pînă atunci, doar un „P. S.": SPORTUL din 29 august 1963 publica lista noilor maeștri emeriți ai sportului. Printre ei, Aurel Vernescu, *titular de bază în echipa de aur de la Jayce.*

Dan GARLEȘTEANU

(Va urma)

18